

(Kort bemærkning).

Morten Helveg Petersen (RV):

Jeg vil da sige, at nogle af de begrundelser, som Kristendemokraterne anfører, jo er argumenter, vi også har gjort gældende for vores vedkommende.

Men jeg vil vende tilbage til udgangspunktet, nemlig at man her har kunnet samles om en vedtagelse, som vi finder er et fremskridt på en række områder. Det siges, at nu foreligger der et klart FN-mandat, at der fremover skal deltages i overensstemmelse med folkeretten, og at DIIS skal give et bud på kriterier.

Kl. 13.30

At vi hidtil har været uenige om fortolkninger, og at der givetvis også vil opstå uenighed, næste gang vi måtte diskutere noget sådant, er helt evident. Men jeg kan slet ikke forstå, hvordan hr. Villy Søvndal kan tro, at der kan udstedes garantier for, hvordan man kan tolke i en fjern fremtid. Det synes mig noget abstrakt, men sådan er SF's tilgang måske til dele af problemet.

Jeg vil godt på det kraftigste have mig frabedt, at vi skulle tage let på diskussionen. Når vi vælger at bruge så megen energi på selv at spille ud med kriterier til styrkelse af FN og på at prøve at håndtere denne meget vanskelige diskussion om kriterier, er det netop udtryk for, at vi tager diskussionen meget alvorligt. Jeg synes faktisk også, det kunne være befriende, hvis det var sådan, så SF på et tidspunkt selv ville gøre sig umage med at redegøre for, hvad man egentlig synes, man kan bidrage konstruktivt med i et sådant forløb.

Tredje næstformand (Kaj Ikast):

Hr. Søren Søndergaard som ordfører.

Søren Søndergaard (EL):

Da regeringen og Dansk Folkeparti besluttede at gå med i krigen mod Irak, var det mest af alt et udtryk for en beslutning om, at Danmarks sikkerhedspolitik skal lægge sig i USA's kølvand.

Det politiske rationale for denne politik findes klart og sammenhængende formuleret i den forsvarsrapport, som blev offentliggjort i august i år. Her siges det direkte, at det bedst kan betale sig at lægge sig op ad USA, da slå først-strategien vil være den fremherskende amerikanske sikkerhedsdoktrin i en overskuelig fremtid, og at USA vil gå uden om FN, hvis FN ikke makker ret og følger USA. Derfor skal Danmarks militær også omlægges, så det er på et højt professionelt og højteknologisk niveau og er klar til at rykke

først ud og først hjem, som det blev sagt, sammen med the Marines og eventuelt andre lignende enheder fra de villiges koalition.

Denne tankegang er også den eneste logiske forklaring på, at den danske regering, trods gentagne løfter om det modsatte, valgte at gå imod et stort flertal i FN, gå imod Sikkerhedsrådets flertals fortolkning af sine egne resolutioner og med i en krig sammen med USA. Regeringen ville være sammen med USA uanset hvor, hvornår og hvorfor, og derfor har regeringen også fortjent at måtte bruge en del af sin tid på at besvare spørgsmål om, hvor de mange masseødelæggelsesvåben, som krigsengagementet dengang blev hængt op på, er blevet af.

Statsministeren var så træt af det, at efter at han kom hjem fra sommerferie, affærdigede han hele denne problematik som juristeri. Derfor har regeringen igen og igen afvist at forholde sig til de økonomiske og erhvervsmæssige dispositioner, som besættelsesmagten USA har foretaget på den irakiske befolknings vegne, og som har store strategiske konsekvenser for Iraks fremtid. Derfor vil regeringen ikke blande sig i, om USA og England bruger våben, som det i hvert fald ud fra en dansk moralsk opfattelse er forkasteligt at anvende, fordi de udgør en stor fare for civilbefolkningen, f.eks. klyngebomber, og derfor vil regeringen ikke forholde sig til de overgreb, som de amerikanske besættelsesstyrker foretager, f.eks. unødvendigt krænkende husundersøgelser, drab på tilfældige civile og – som vi har set i forbindelse med den seneste operation Jernhammer, hedder den vist – bevidst planlagt destruktion af civile boliger.

I sit stille sind tror jeg egentlig at regeringen er blevet overrasket over den modstand og den modvilje, som de amerikanske besættelsestropper og deres allierede er blevet mødt med. Den overraskelse kan man imidlertid godt forstå, hvis regeringens beslutning udelukkende har baseret sig på de såkaldte analyser, som i en lind strøm er tilflydt fra Pentagon og andre afdelinger af den konservative Bushadministration, men hvis regeringens intelligens har været på samme niveau som de oplysninger, der er kommet fra amerikansk side om de meget omtalte masseødelæggelsesvåben, er det klart, at den danske regering også er blevet anbragt i en situation, hvor man har regnet med, at det hele var relativt uproblematisk.

Hele denne konflikt, USA's bevidste usandheder og udeladelser og de officielle begrundelser for at gå i krig peger hen imod, at fremover